

«Просто изразявам душата си...»

(Продължение от стр. 1)

заклучителен етап. По принцип следвам една руска поговорка, според която аз най-малко желая да покажа себе си, а колкото може повече искам да опозная другите.

— А какво, според Вас, е несъпоставимо с таланта, кое би го обрекло на гибел!

— Равнодушието на околните към него. Макар все пак да вярвам, че дори и тогава талантът не умира, той все едно побеждава, но понякога тази победа — по-скоро признание, настъпва едва след физическия свършек

на дарованието. Затова смятам, че е особено важно да се грижим за развиването на способностите на децата. Не бива да се страхуваме, че ще дадем в повече — та това е по-добре, отколкото да не дадем, което е нужно.

— Кое Ви направи впечатление на русенския музикален фестивал!

— Ето, с това исках да свържа и отговора на предишния въпрос — необикновено интересен беше за мен концертът на младите изпълнители от Русе и техните връстници от други градове и дър

жави. И важното бе не толкова кой какво и как свири — макар в общи линии да свиреха добре, — а именно приобщаването на тези съвсем млади хора към святото и високо изкуство на музиката. Според мен този фестивал е значимо явление и тъй като обикновено — и справедливо! — за всеки подобен форум се съди по зрителския интерес, бих искал да направя комплимент на русенската публика, която очевидно има потребност от общуването със симфоничната и камерната музика.